

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **Ing. J. M.**, bývajúci v P., zastúpený JUDr. D. S., advokátkou v P., proti žalovaným : **1/ F. P.**, bývajúca v P., **2/ E. T.**, bývajúca v P., **3/ Ing. D. P.**, bývajúci v P., žalovaní 1/ až 3/ zastúpení JUDr. M. K., advokátom v P., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN - 6 C 193/1998, o dovolaní žalovaných 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 17. októbra 2007 sp. zn. 24 Co 106/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaní 1/ až 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 1 740,- Sk do rúk alebo na účet advokátky žalobcu JUDr. D. S. do 3 dní s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných.

O d ô v o d n e n i e

Proti označenému rozsudku, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu z 22. januára 2007 č.k. PN – 6 C 193/1998-278 o určení, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku parc. č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² a pozemku parc. č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. X. zo dňa 24.7.2006 overeným dňa 1.8.2006 pod č. X., ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, podali v zákonom určenej lehote prostredníctvom advokáta dovolanie žalovaní, ktorí jeho prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. vidiac ju v tom, že nižšie súdy im odňali možnosť konať

pred súdom tým, že ignorovali ich návrhy na doplnenie dokazovania (počítačová prezentácia, ktorou chceli senát oboznámiť s reálnym skutočným stavom bol odmietnutý Krajským súdom v Trnave, ako aj ohliadka na mieste samom), pričom rozsudky oboch súdov vychádzajú z nesprávneho skutkového zistenia a spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhli, aby dovolací súd oba napadnuté rozsudky zrušil, a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení navrhol dovolanie žalovaných odmietnuť a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania vo výške 6 283,20 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalovaných smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dospel k záveru, že ich dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúca dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené

zákonne ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovanými tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľov, že v prejednáwanej veci im postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1) odňatie možnosti konať pred súdom, 2) to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a 3) možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tejto skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Ako vyplýva z rozhodnutia č. 37/1993 Zbierky rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Rozhodovanie o tom, ktoré

z navrhovaných dôkazov budú vykonané patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k právnomu záveru, že nevykonaním dôkazov navrhnutých žalovanými im nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Nedošlo k znemožneniu realizácie ich procesných práv, priznaných im v občianskom súdnom konaní, za účelom obhájenia a ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že za postup súdu odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nie je možné považovať postup súdu v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami. Nedošlo preto k závadnému procesnému postupu súdu, ktorým by sa žalovaným znemožnila realizácia ich procesných práv, priznaných im v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany ich práv a právom chránených záujmov v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa už nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní neboli žalovaní úspešní a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 1 740,- Sk. Tieto tvoria vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 14e ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) v sume 1 550,- Sk (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vychádzajúc z hodnoty sporu 22 880,- Sk (č.l. 179 a č.l. 292) a režijný paušál v sume 190,- Sk (§ 15a vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), na ktoré zaviazal žalovaných 1/ až 3/ zaplatiť žalobcovi do rúk alebo na účet advokátky žalobcu JUDr. D. S., do 3 dní, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi jeden úkon právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia, keďže žalobca

terajšou právnou zástupkyňou bol zastúpený pred oboma súdmi nižších stupňov, ako ani 19 % daň z pridanej hodnoty, keď právna zástupkyňa žalobcu nepreukázala dovolaciemu súdu, že je platiteľkou DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: